

Blir inte hjälpta i sin kamp av västerländska rop på regimskifte.

Irans feminister ropar inte efter

Radical History Review

DEN AMERIKANSKA ANTROPOLOGEN och juristen Arzoo Osanloo blir inbjuden till en tv-debatt i USA om Irans nukleära planer. Hon nämner i förbifarten en iransk kvinna på väg till jobbet. Programledaren stoppar hennes resonemang och frågar förvånat: – Arbetar kvinnor i Iran?

I sin essä "Whence the Law: The Politics of Women's Rights, Regime Change, and the Vestiges of Reformation in the Islamic

Republic of Iran", i vårnumret av *Radical History Review*, undersöker Osanloo hur amerikanska politiker rättfärdigar en attack på Iran, dels genom att framställa en bestämd politisk position som det mest naturliga och normala i världen, dels genom att använda den muslimska kvinnan i Mellanöstern som objekt.

DEN RÅDANDE diskursen i väst – vare sig det är i USA eller i Europa – är att kvinnor i Mellanöstern behöver frigöras. "Vi" måste visa "dem" moderniteten och den liberala demokratins ljus.

Efter en lång redogörelse för hur den islamiska republikens rättssystem är en hybrid mellan sharialagar och europeiska modeller för rättsväsenden visar Osanloo att kvinnors rättigheter tidvis stått i fokus för lagstiftare och domstolar. Och det var just på den arenan som de iranska feministerna gjorde sina största framsteg under den reformistiska eran på 1990-talet. De var inte fy skam, och även om Iran sedan Ahmadinejads valseger 2005 rört sig allt mer åt det konservativa hållet fortsätter feminister – många av dem islamiska sådana – att resa krav på rättigheter